

DECIZIA nr.294
din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017

Publicată în Monitorul Oficial nr.616 din 23.06.2022

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Cosmin-Marian Văduva	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele unor membri ai săi, în Dosarele nr.14664/3/2019 al Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, nr.39309/3/2018, nr.2545/115/2019, nr.2550/115/2019, nr.2567/115/2019, nr.2460/115/2019, nr.2467/115/2019, nr.2478/115/2019 și nr.2520/115/2019 ale Tribunalului Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.31116/3/2019 și nr.14672/3/2019 ale Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020 ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019 ale Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.17092/3/2019 al Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, nr.36564/3/2019 al Tribunalului Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.1797/99/2020 al Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.6434/118/2019 al Tribunalului Ialomița – Secția civilă, nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.3139/120/2019 al Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și nr.15251/3/2020 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Dezbaterele au avut loc în ședința publică din 3 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul art.53 alin.(5) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea Dosarelor nr.864D/2020, nr.1172D/2020, nr.1173D/2020, nr.1174D/2020, nr.1198D/2020, nr.1199D/2020, nr.1200D/2020, nr.1201D/2020, nr.1206D/2020, nr.1585D/2020, nr.1586D/2020, nr.1596D/2020, nr.1637D/2020, nr.1678D/2020, nr.1698D/2020, nr.1723D/2020, nr.1747D/2020, nr.1748D/2020, nr.1749D/2020, nr.2003D/2020 și nr.2050D/2020 la Dosarul nr.778D/2020, care a fost primul înregistrat. La același termen, în temeiul dispozițiilor art.57 și ale art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 17 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr.14664/3/2019, **Tribunalul Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din**

Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrului de sindicat Alexandra Onofrei, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale, și face obiectul Dosarului Curții nr.778D/2020.

4. Prin Încheierea din 24 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr.39309/3/2018, **Tribunalul Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Petru Daniel Spatariu și alții, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale, și face obiectul Dosarului Curții nr.864D/2020.

5. Prin Încheierile din 22 iulie 2020, pronunțate în Dosarele nr.2545/115/2019, nr.2550/115/2019 și nr.2567/115/2019, **Tribunalul Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Gheorghe Dăncău, Neculai Ghiorghioiu și Adelina Georgiana Mangu Ofițeru în litigiile având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarelor Curții nr.1172D/2020, nr.1173D/2020 și nr.1174D/2020.

6. Prin Încheierile din 29 iulie 2020, pronunțate în Dosarele nr.2460/115/2019, nr.2467/115/2019, nr.2478/115/2019 și nr.2520/115/2019, **Tribunalul Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5), precum și ale art.23 în ceea ce privește sintagma *structurile centrale ale instituțiilor* din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Adina Popescu, Liviu Daniel Pătrașcu, Cristian Vârlan și Ion Balaure în litigiile având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarelor Curții nr.1198D/2020, nr.1199D/2020, nr.1200D/2020 și nr.1201D/2020. Instanța a respins cererea de sesizare cu excepția de neconstituționalitate a art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, pentru că nu îndeplinesc două condiții de admisibilitate – legătura cu cauza și să fie în vigoare.

7. Prin Încheierea din 24 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr.31116/3/2019, **Tribunalul Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrului de sindicat Denisa Chejnoiu într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1206D/2020.

8. Prin Încheierile din 22 septembrie 2020, pronunțate în Dosarele nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020, **Tribunalul Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Chirea și alții, respectiv de Victor Gantă și alții, prin Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în litigiile având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarelor Curții nr.1585D/2020 și nr.1586D/2020.

9. Prin Încheierile din 11 septembrie 2020 și 23 septembrie 2020, pronunțate în Dosarele nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019, **Tribunalul Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5) și ale art.23 referitoare la sintagma „*structurile centrale ale instituțiilor din*” din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat

Adina Artimizia Andrei și alții, precum și în numele membrului de sindicat Adrian Ionuț Zepa, în litigii având ca obiect drepturi salariale, și face obiectul Dosarelor Curții nr.1596D/2020 și nr.1748D/2020.

10. Prin Decizia civilă nr.1132 din 9 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr.17092/3/2019, **Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5), precum și ale art.23 referitoare la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Nica Marius Anghel și alții în litigii având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1637D/2020.

11. Prin Încheierea din 23 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.14672/3/2019, **Tribunalul Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Marius Ionuț Bota și alții într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1678D/2020.

12. Prin Încheierea din 1 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.36564/3/2019, **Tribunalul Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5), precum și ale art.23 referitoare la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrului de sindicat Laura Luminița Borota într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1698D/2020.

13. Prin Încheierea din 7 august 2020, pronunțată în Dosarul nr.1797/99/2020, **Tribunalul Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5), precum și ale art.23 referitoare la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” cuprinse în anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Maria Magdalena Ailincăi și alții într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1723D/2020.

14. Prin Încheierea din 3 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.6434/118/2019, **Tribunalul Ialomița – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Veronica Bîțlan și alții într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1747D/2020.

15. Prin Încheierea din 28 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.14657/3/2019, **Tribunalul Galați – Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, ale art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petrișor Sorin Stanculea și Cezar Iulius Coman într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.1749D/2020.

16. Prin Decizia nr.893 din 14 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.3139/120/2019, **Curtea de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) și art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Lăcrămioara Păun și Marius Petrică Bungă, într-un litigiu având ca obiect drepturi salariale, și face obiectul Dosarului Curții nr.2003D/2020.

17. Prin Încheierea din 13 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr.15251/3/2020, **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la**

sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5) și ale art.23 referitoare la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor” din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Elena Achim și alții în litigii având ca obiect drepturi salariale și face obiectul Dosarului Curții nr.2050D/2020.

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii critică sintagma „de până la” din cuprinsul art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, arătând că nu diferențiază între polițiștii care îndeplinesc condițiile prevăzute în alin.(1) al art.21. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri.

19. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 se arată, în prealabil, că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului aparțin statutului acestei profesii, care, potrivit art.73 alin.(3) lit.j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. De asemenea, art.28 alin.(1) lit.a) teza întâi din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.53/2018, prevedea că drepturile salariale ale polițistului, inclusiv sporurile, se stabilesc prin lege. Prin ordinul ministrului de interne, act normativ cu putere inferioară legii organice, ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Ordonanței Guvernului nr.38/2003, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele stabilite prin lege pentru acordarea compensației. Ordonatorul principal de credite a delegat această competență ordonatorilor secundari de credite, cuantumurile sporurilor, la nivelul structurilor Ministerul Afacerilor Interne, fiind aprobate prin note-raport clasificate ca secrete. Ca atare, beneficiarii acestora nu au posibilitatea să cunoască modalitatea de calcul al sporului pentru pericol deosebit, deși normele care reglementează această modalitate trebuie să fie caracterizate de stabilitate și previzibilitate. Prin urmare, dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 nu îi permit beneficiarului sporurilor să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să își reprezinte corect alcătuirea drepturilor sale salariale, încălcându-se, astfel, art.1 alin.(4) și (5), art.31 și art.73 alin.(3) lit.j) din Constituție. Este invocată, în susținere, și jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost conturate trăsăturile de claritate a normelor legale.

20. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

21. Autorii mai susțin că puterea acordată ministrului de interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

22. Prevederile art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 sunt neconstituționale pentru aceleași motive pentru care sunt contrare Constituției și prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr.38/2003. Autorii consideră că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr.38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr.318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. În final, autorii prezentei excepții solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

23. Cu referire la art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 arată, mai întâi, că sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” introduce o limitare a destinatarilor articolului care este imprecisă. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat, s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din cadrul Inspectoratului General al Poliției sau al Inspectoratelor de Poliție Județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă, se stabilesc salarii diferențiate.

24. Prevederile art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii, pentru următoarele motive. Acest text legal stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Dar, potrivit art.7 din Legea nr.218/2002 și art.7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2001, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru

nr.153/2017. Din cauza neclarității acestui text, a fost posibilă excluderea din câmpul său de aplicare a angajaților celor două instituții publice anterior evocate. Cu toate acestea, apreciază autorii excepției, chiar și dacă ar fi beneficiat de majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile din subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiective al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate în funcție de eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

25. Prevederile art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 sunt discriminatorii, întrucât nu conțin în enumerare și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Criteriul temporal al unor legi care, în practică, nu s-au aplicat decât parțial, limitând unele drepturi salariale sau acela al unor reglementări diferite în sensul că anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încalcă principiul egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și al caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

26. **Tribunalul Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență**, contrar art.29 alin.(4) din Legea nr.47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

27. **Tribunalul Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că textele de lege invocate sunt contrare cerințelor de stabilitate și previzibilitate a legii, iar dispozițiile de lege criticate nu îi permit polițistului să aibă reprezentarea corectă a alcătuirii și întinderii drepturilor sale salariale.

28. **Tribunalul Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarele Curții nr.1198D/2020, nr.1199D/2020, nr.1200D/2020 și nr.1201D/2020, observă, în prealabil, că, potrivit Legii fundamentale, drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc prin lege, ale cărei dispoziții trebuie să fie clare, previzibile, predictibile și să nu fie emise prin ordin de ministru cu caracter secret. Cu toate acestea, dispozițiile art.14 alin.(5) din Anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 permit ca, prin ordin de ministru, să se reglementeze astfel de aspecte și, ca atare, să se adauge la Legea fundamentală.

29. Prin art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea nr.153/2017 se dă posibilitatea ordonatorului de credite să stabilească în concret mărimea acestei compensații. În acest caz, textul nu se referă la sporuri sau premii care au în vedere merite individuale concretizate în rezultate deosebite din punct de vedere cantitativ sau calitativ ale activității profesionale, ci se referă la condiții obiective de desfășurare a muncii, incidente în cazul unor categorii extinse de personal, astfel că stabilirea unor tratamente diferențiate între persoane care desfășoară munca în aceleași condiții în funcție de rezultatele muncii nu intră în ipoteza normei de lege analizate.

30. Cu referire la art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, arată că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, însă aplicarea unui tratament diferențiat între funcționarii publici din administrația publică centrală și cei din unitățile teritoriale este motivată de faptul că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile pot fi diferite, prin urmare diferențierea ar fi pe deplin justificată.

31. **Tribunalul Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții nr.1206D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, precum și ale art.14 alin.(1) referitoare la sintagma „de până la” și alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 este întemeiată prin raportare la art.1 alin.(5) din Constituție, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.318 din 21 mai 2019 fiind aplicabile *mutatis mutandis*. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 este neîntemeiată.

32. **Tribunalul Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții nr.1678D/2020, apreciază că prevederile criticate din cuprinsul art.14 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 sunt neconstituționale. Astfel, câtă vreme stabilirea procentuală a cuantumului sporului convenit/acordat pe categorii de angajați nu se face în baza unor criterii precis determinate și printr-un act normativ public, ci sporul se stabilește printr-un act individual cu caracter secret, nu se poate aprecia că legea beneficiază de claritate și precizie.

33. În activitatea de judecată, în litigiile având ca obiect drepturi salariale, în aplicarea legilor de salarizare, a interpretărilor instanței supreme și a Deciziei Curții Constituționale nr.794 din 15 decembrie 2016 referitoare la stabilirea salariului la nivelul maxim, apar dificultăți determinate, în primul rând, de caracterul secret al ordinelor de salarizare, fiind împiedicată cunoașterea nivelului de salarizare pe categorii de personal, inclusiv accesul la justiție, din cauza imposibilității efectuării verificărilor

necesare, neputând fi efectuate nici expertize, experții nefiind autorizați Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat. În al doilea rând, nu pot fi analizate criteriile în funcție de care sporul se acordă diferențiat și cuantumul sporurilor convenit pentru diferitele categorii de personal.

34. În lipsa unor criterii clare și precise, în raport cu care se stabilește cuantumul sporului de risc/pericol deosebit, se creează premisele unor interpretări diferite privind nivelul salariului, atât de către angajator, cât și de către instanțele judecătorești, interpretări care se constituie într-o sursă infinită de litigii, întrucât, prin recunoașterea unor sporuri superioare, se modifică și salariul maxim de raportare.

35. Instanța judecătorească, contrar prevederilor art.29 alin.(4) din Legea nr.47/1992, nu și exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate a art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, arătând că este vorba „despre o chestiune litigioasă, astfel că exprimarea opiniei ar echivala cu o antepunonunțare”.

36. **Tribunalul Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

37. **Tribunalul Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

38. **Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art.29 alin.(4) din Legea nr.47/1992, nu și exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

39. **Tribunalul Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

40. **Tribunalul Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că ar putea fi considerate încălcate prevederile constituționale invocate de reclamant. Astfel, și Legea-cadru nr.153/2017 preia sintagmele folosite de Legea-cadru nr.284/2010, aspectele reținute în Decizia Curții Constituționale nr.318 din 21 mai 2019 fiind, *mutatis mutandis*, aplicabile.

41. **Tribunalul Ialomița – Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

42. **Tribunalul Galați – Secția contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art.29 alin.(4) din Legea nr.47/1992, nu și exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

43. **Curtea de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile criticate sunt clare, însă impun cunoașterea legislației în materie, respectiv metodologia de aplicare a legii și de coroborare a conținutului acesteia cu dispozițiile din alte acte normative, ținând seama de interpretarea sistematică a legislației.

44. Totodată, nu se poate vorbi de o discriminare, întrucât regula acordării sporurilor într-un anumit procent reprezintă opțiunea legiuitorului exprimată în limitele Constituției și destinată a fi aplicată în funcție de anumite criterii care definesc locurile și domeniile de activitate. Legiuitorul este îndreptățit să instituie anumite sporuri la indemnizație și salariile de bază/salariile de funcție, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoria de personal cărora li se acordă; le poate modifica în diferite perioade de timp; le poate suspenda sau chiar anula, în acest sens fiind și Decizia Curții Constituționale nr.108 din 25 februarie 2016.

45. **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

46. Potrivit dispozițiilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

47. **Guvernul**, în Dosarul Curții nr.2003D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 este neîntemeiată, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională în Deciziile nr.81 din 18 februarie 2020 și nr.318 din 21 mai 2019. Excepția de neconstituționalitate a art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 este neîntemeiată, pentru că atât Ministerul Apărării Naționale, cât și Ministerul Afacerilor Interne sunt organe de specialitate ale administrației publice centrale, care sunt formate din structuri centrale și structuri și forțe subordonate acestora. Pe de altă parte, în Dosarul Curții nr.778D/2020, făcând referire la Decizia Curții nr.318 din 21 mai 2019, consideră că prevederile art.14 alin.(1) și (5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 sunt neconstituționale.

48. Excepția de neconstituționalitate a art.14 alin.(5) din anexa nr.VI este întemeiată, prin raportare la art.1 alin.(4) și (5) și la art.73 alin.(3) lit.j) din Constituție, ținând seama de Decizia Curții Constituționale nr.318 din 21 mai 2019, iar prevederile art.31 din Legea fundamentală nu sunt incidente.

49. Excepția de neconstituționalitate a art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, potrivit punctului de vedere al Guvernului din Dosarul Curții nr.778D/2020, este neîntemeiată, având în vedere că dacă legiuitorul ar fi stabilit în concret „structurile centrale” ar fi riscat să omită una dintre

acestea, întrucât instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională au organizări diferite care pot suferi modificări chiar la nivel infralegal.

50. Referitor la critica de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, Guvernul invocă, în cele două dosare menționate ale Curții, jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr.549 din 15 iulie 2015, și conchide că aceasta este inadmisibilă, întrucât prevederile criticate nu mai sunt în vigoare. De asemenea, menționează că autorii excepției nu și-au întemeiat acțiunea pe aceste prevederi legale.

51. Referitor la critica de neconstituționalitate a normelor de la art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 vizând instituirea unei pretense discriminări între diferite categorii de personal plătit din fonduri publice, Guvernul învederează, în Dosarul Curții nr.2003D/2020, că nu sunt discriminatorii, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr.81 din 18 februarie 2020, și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

52. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepțiile de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

53. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

54. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 2 februarie 2003, ale art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.492 din 28 iunie 2017, precum și ale art.14 alin.(1) și (5) și ale art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, care au următorul cuprins:

- Art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază. [...]*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”;*

- Art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 reglementează modul de aplicare în timp, respectiv 1 iulie 2017 – 31 decembrie 2018, a acesteia;

- Art.14 alin.(1) și (5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017: „(1) *Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. [...]*

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”;*

- Art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017: „*Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”*

55. Cele mai multe dintre prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.38/2003, inclusiv cele criticate în cauza de față, au fost abrogate la 1 ianuarie 2010 prin art.48 alin.(1) pct.9 din partea a III-a a capitolului VI din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.762 din 9 noiembrie 2009. Având, însă, în vedere Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională este legal sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2003.

56. În Dosarul Curții nr.2003D/2020, deși excepția de neconstituționalitate ridicată a vizat și art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, instanța nu a sesizat Curtea și cu acest articol. Având în vedere această împrejurare, Curtea Constituțională este legal sesizată în acest dosar și cu excepția de neconstituționalitate a art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.

57. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art.1 alin.(4) și (5) privind separația puterilor în stat și obligativitatea respectării legilor, ale art.16 privind egalitatea în drepturi, ale art.31 privind dreptul la informare și ale art.73 alin.(3) lit.j) referitor la obligativitatea de a se reglementa prin lege organică statutul funcționarilor publici, precum și cele ale art.23 alin.(2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în vederea clarificării conținutului normativ al art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, este utilă prezentarea elementelor sale componente în funcție de ipoteza sa de aplicare, pe de o parte, și de dispoziția normativă propriu-zisă a acestuia, pe de altă parte. Astfel, în ceea ce privește câmpul său de aplicare, art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 vizează o categorie determinată de subiecți de drept, respectiv polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea unui număr determinat de acțiuni, misiuni, operațiuni ș.a.m.d., după cum urmează: (i) misiuni operative de protecție a demnitarilor; (ii) acțiuni de gardare, protecție și control antiterorist; (iii) acțiuni de supraveghere operativă; (iv) proceduri speciale; (v) activități de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România; (vi) culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor; și (vii) investigații, acțiuni și intervenții cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit. Polițiștii care realizează una dintre aceste 7 activități beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază, denumit în continuare *sporul*.

59. Cu referire la natura juridică a acestui spor, Curtea Constituțională a avut ocazia să se pronunțe prin Decizia nr.728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.990 din 12 decembrie 2006. În cauza soluționată prin această decizie, s-a criticat art.1 pct.10 din Ordonanța Guvernului nr.8/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.38/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 ianuarie 2004, care prevedea ca în anul 2004 sumele necesare acordării coeficienților de ierarhizare a funcțiilor să se asigure prin diminuarea cu 10% a sporului acordat conform art.21 din Ordonanța Guvernului nr.38/2003. Curtea Constituțională a reamintit, cu referire la această critică, că sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salariat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică.

60. Art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 a fost abrogat prin Legea-cadru nr.330/2009. Cu toate acestea, *sporul* a supraviețuit și în noua reglementare [potrivit art.16 alin.(1) din anexa nr.IV „Reglementări specifice personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională” la Legea-cadru nr.330/2009, „*Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari în activitate, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigații, acțiuni și intervenții beneficiază de un spor de până la 30% calculat la solda funcției de bază/salariul funcției de bază, respectiv la salariul de bază.*”]. În același timp, Curtea observă și o modificare a câmpului de aplicare a normei de acordare a *sporului*, în sensul lărgirii sferei beneficiarilor acestuia. Evident, acest lucru se datorează faptului că prin Legea-cadru nr.330/2009 statutul român a

instituit o reglementare salarială unitară a personalului bugetar din România. Astfel, așa cum rezultă din titlul anexei nr.IV a acestei legi, salarizarea personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională s-a realizat în mod unitar începând cu această lege.

61. La rândul ei, Legea-cadru nr.330/2009 a fost abrogată de Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial nr.877 din 28 decembrie 2010, dar, din nou, *sporul* a supraviețuit [potrivit art.14 alin.(1) din cuprinsul anexei nr.VII – „Familia ocupațională de funcții bugetare «Apărare, ordine publică și siguranță națională»” la Legea-cadru nr.284/2010, „*Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30 %, calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.*”]. Curtea reține că denumirea *sporului* a fost înlocuită cu noțiunea *compensație de risc/pericol deosebit*, în continuare *compensația*, fără a fi, însă, afectat, în mod esențial, conținutul reglementării.

62. În sfârșit, Legea-cadru nr.284/2010 a fost abrogată, începând cu 30 iunie 2017, prin Legea-cadru nr.153/2017. Dar, o dată în plus, *sporul/compensația* a fost păstrat/păstrată în această lege, în vigoare și în prezent, art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, criticat și el în prezenta cauză, păstrând, în esență, conținutul reglementării din art.21 alin.(1) al Ordonanței Guvernului nr.38/2003.

63. Curtea reține, deci, că prevederile art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 și ale art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 fac parte dintre-o succesiune de acte normative prin care, începând cu 1 ianuarie 2004 și până în prezent, s-a acordat unor categorii de beneficiari un drept de natură salarială, denumit *spor* sau, după caz, *compensație*, prevăzându-se condițiile sale de acordare.

64. Complementar cu aceste norme substanțiale, legiuitorul a adoptat și o serie de norme de implementare, în sensul că servesc la punerea efectivă în aplicare a normelor constitutive de drepturi salariale. Astfel, fiecare dintre cele 4 norme juridice de instituire a *sporului/compensației* a fost însoțită de câte o normă de implementare care, în esență, a avut același conținut, după cum urmează: (i) art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 – „*Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne*”; (ii) art.16 alin.(4) din anexa nr.IV la Legea-cadru nr.330/2009 – „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și procentul de acordare a sporului se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”; (iii) art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 – „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”; și (iv) art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 – „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”.

65. În prezenta cauză, desigur, având în vedere că dintre normele care au acordat *sporul/compensația* sunt criticate exclusiv art.21 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 și art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, sunt criticate exclusiv normele de implementare a acestor două articole, respectiv art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 și art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.

66. Cu referire, mai întâi, la excepția de neconstituționalitate a art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, Curtea observă că, în mod greșit, în 16 dintre cele 22 de dosare [dintre cele 22 de dosare conexe, doar în 6, respectiv în Dosarele nr.1198D/2020, nr.1199D/2020, nr.1200D/2020, nr.1201D/2020, nr.1678D/2020 și nr.1698D/2020, în mod corect instanțele judecătorești au respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003], instanțele judecătorești au sesizat Curtea Constituțională și cu prevederile art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, contrar art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Astfel, în aceste 16 dosare, reclamantii nu și-au întemeiat acțiunea și pe prevederile art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, ci doar

pe cele ale Legii-cadru nr.284/2010 (în vigoare în intervalul 1 ianuarie 2011 – 30 iunie 2017) și ale Legii-cadru nr.153/2017 (în vigoare din 1 iulie 2017 până în prezent). Ulterior, cu încălcarea art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, aceștia au ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, nu doar a art.14 alin.(1) și (5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017. De asemenea, instanțele judecătorești, în loc să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003, întrucât nu aveau legătură cu cauzele, au sesizat Curtea Constituțională și cu privire la aceste prevederi. Prin urmare, Curtea Constituțională, în temeiul art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, este datoare să sancționeze această conduită atât a autorilor excepției, cât și a instanțelor judecătorești respective, de a sesiza Curtea Constituțională cu prevederi legale fără legătură cu cauza și, ca atare, este inadmisibilă, în cele 16 dosare menționate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003.

67. În continuare, cu referire la excepția de neconstituționalitate a art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017, Curtea observă că, în realitate, autorii excepției sunt nemulțumiți de omisiunea legiuitorului de a include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Dar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se atât stabilirea sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială (a se vedea Decizia nr.667 din 9 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.57 din 19 ianuarie 2017, paragraful 23, sau Decizia nr.139 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.468 din 3 iunie 2020, paragraful 15). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 este inadmisibilă.

68. Cu referire la criticile aduse art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, Curtea reține, pe de o parte, că aceste dispoziții legale sunt clare și, pe de altă parte, că aduc în discuție simple modalități de interpretare și aplicare a lor. Așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art.126 alin.(1) din Constituție (a se vedea paragraful 18 al Deciziei nr.548 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.921 din 9 octombrie 2020).

69. Mai departe, cu referire la constituționalitatea art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, Curtea reiterează jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ, care, conform art.73 alin.(3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.160 din 21 decembrie 2005, Decizia nr.627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.12 din 6 ianuarie 2021, și Decizia nr.105 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.565 din 2 iunie 2021). În plus, se observă că, prin constatarea neconstituționalității art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, criticile pe care autorii prezentei excepții le aduc acestor soluții își pierd relevanța, rămânând, în esență, fără obiect (a se vedea, în acest sens, paragrafele 71-79 ale prezentei decizii). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 este neîntemeiată.

70. Cu referire la constituționalitatea art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, Curtea Constituțională reține că, prin Decizia nr.318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.606 din 23 iulie 2019, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 care, în esență, aveau același conținut cu cele cuprinse în art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017.

71. Astfel, Curtea a reținut că prin actul pe care este abilitat de art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 să îl emită, ordonatorul de credite nu se va rezuma doar la un act de aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr.284/2010, ci va putea să le completeze, instituind condiții și criterii de acordare a compensației suplimentare față de cele stabilite prin această lege (a se vedea paragraful 18 al Deciziei nr.318 din 21 mai 2019).

72. Analizând dispozițiile art.14 alin.(1) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010, Curtea a statuat că, deoarece prevăd că acordarea compensației de risc/pericol deosebit se face într-o marjă de până la 30%, calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, ordonatorul de credite are posibilitatea să stabilească în mod concret mărimea acestei compensații. Cu toate acestea, a reținut Curtea, dispozițiile de lege analizate nu se referă la sporuri sau premii care au în

vedere merite individuale concretizate în rezultate deosebite din punct de vedere cantitativ sau calitativ ale activității profesionale, ci se referă la condiții obiective de desfășurare a muncii, incidente în cazul unor categorii extinse de personal, astfel că stabilirea unor tratamente diferențiate între persoane care desfășoară munca în aceleași condiții în funcție de rezultatele muncii nu intră în ipoteza normei de lege analizate. De altfel, un asemenea tratament ar contraveni principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art.16 alin.(1) din Constituție (a se vedea, în acest sens, paragraful 19 al Deciziei nr.318 din 21 mai 2019).

73. De asemenea, Curtea a apreciat că nu poate fi invocată nicio eventuală diferențiere în funcție de nivelul de risc sau pericol al muncii pentru a justifica stabilirea unor noi criterii de către ordonatorul de credite, de vreme ce dispozițiile art.14 alin.(1) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 precizează, în mod clar, că se referă la „munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit”, iar alin.(2) al aceluiași articol de lege circumscrie în mod clar sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației (a se vedea paragraful 20 al Deciziei nr.318 din 21 mai 2019).

74. Prin urmare, a conchis Curtea, dispozițiile art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010 generează incertitudine și neclaritate în privința aplicării dispozițiilor alin.(1) și (2) ale aceluiași articol de lege, categoriile de personal cuprinse în ipoteza normei neputând anticipa natura criteriilor și condițiilor ce vor fi stabilite de ordonatorul de credite (a se vedea paragraful 21 al Deciziei nr.318 din 21 mai 2019).

75. În continuare, evocând jurisprudența sa referitoare la principiul respectării obligatorii a legilor, consacrat de art.1 alin.(5) din Legea fundamentală, Curtea a statuat că o reglementare ale cărei efecte sunt impredictibile, depinzând de condiții și criterii a căror natură nu poate fi anticipată, așa cum este cea a art.14 alin.(4) din anexa nr.VII la Legea-cadru nr.284/2010, nu poate fi considerată decât ca fiind contrară exigențelor art.1 alin.(5) din Constituție (a se vedea paragrafele 22-23 din Decizia nr.318 din 21 mai 2019).

76. În sfârșit, Curtea a reținut că libertatea ordonatorului de credite de a stabili în mod concret cuantumul compensației în marja prevăzută de lege nu se poate raporta decât la criteriile și condițiile stabilite de lege, așa cum de altfel statuează și art.3 lit.b) din Legea-cadru nr.284/2010, potrivit căruia „drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forța legii” (a se vedea paragraful 24 al Deciziei nr.318 din 21 mai 2019).

77. În continuare, cu referire la prezenta cauză, Curtea reține că, pentru intervalul 1 ianuarie 2011-30 iunie 2017, a constatat neconstituționalitatea normei de implementare a normei de instituire a *compensației*. De asemenea, reține că normele de implementare a normelor de instituire a *compensației* pentru intervalul 1 iulie 2017 – prezent au, în esență, un conținut identic cu cel al normelor constatate ca fiind contrare Constituției. Ca atare, prevederile art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 sunt neconstituționale.

78. Într-adevăr, motivele reținute de Curtea Constituțională în pronunțarea soluției din Decizia nr.318 din 21 mai 2019 sunt aplicabile în egală măsură și cu privire la art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017. În plus, prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, potrivit căruia „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, **deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.**”, nu permit Curții Constituționale să ofere o soluție diferită în prezenta cauză, având în vedere că art.14 alin.(4) din Legea-cadru nr.284/2010 și art.14 alin.(5) din Legea-cadru nr.153/2017 au un conținut identic, singura diferență vizând intervalul de aplicare a aceleiași soluții normative. Astfel, dacă nu ar fi constatată neconstituționalitatea și a normelor de implementare a soluțiilor legislative de acordare a *sporului/compensației* pentru intervalul 1 iulie 2017 – prezent, beneficiarii îndreptățiți la primirea *compensației* pentru activitățile desfășurate în acest interval ar fi în mod evident discriminați față de beneficiarii care și-au desfășurat activitatea în intervalul 1 ianuarie 2011- 30 iunie 2017.

79. Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele unor membri ai săi, în Dosarele nr.14664/3/2019 al Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, nr.39309/3/2018, nr.2545/115/2019, nr.2550/115/2019, nr.2567/115/2019, nr.2460/115/2019, nr.2467/115/2019, nr.2478/115/2019 și nr.2520/115/2019 ale Tribunalului Mehedinți

– Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.31116/3/2019 și nr.14672/3/2019 ale Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020 ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019 ale Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.17092/3/2019 al Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, nr.36564/3/2019 al Tribunalului Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.1797/99/2020 al Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.6434/118/2019 al Tribunalului Ialomița – Secția civilă, nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.3139/120/2019 al Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și nr.15251/3/2020 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art.14 alin.(5) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele unor membri ai săi, în Dosarele nr.14664/3/2019 al Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, nr.2545/115/2019, nr.2550/115/2019, nr.2567/115/2019, nr.2460/115/2019, nr.2467/115/2019, nr.2478/115/2019 și nr.2520/115/2019 ale Tribunalului Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.31116/3/2019 și nr.14672/3/2019 ale Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020 ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019 ale Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.17092/3/2019 al Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, nr.36564/3/2019 al Tribunalului Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.1797/99/2020 al Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.6434/118/2019 al Tribunalului Ialomița – Secția civilă, nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.3139/120/2019 al Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și nr.15251/3/2020 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art.14 alin.(1) din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele unor membri ai săi, în Dosarul nr.14664/3/2019 al Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, nr.39309/3/2018, nr.2545/115/2019, nr.2550/115/2019 și nr.2567/115/2019 ale Tribunalului Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.31116/3/2019 al Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020 ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019 ale Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.17092/3/2019 al Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, nr.1797/99/2020 al Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.6434/118/2019 al Tribunalului Ialomița – Secția civilă, nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.3139/120/2019 al Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și nr.15251/3/2020 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a dispozițiilor art.38 alin.(2) și (3) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor Sorin Petrișor și Cezar Iulius Coman, în Dosarul nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, precum și a dispozițiilor art.23 din anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele unor membri ai săi, în Dosarele nr.14664/3/2019 al Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, nr.2460/115/2019, nr.2467/115/2019, nr.2478/115/2019 și nr.2520/115/2019 ale Tribunalului Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.31116/3/2019 și nr.14672/3/2019 ale Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, nr.2551/63/2020 și nr.2606/63/2020 ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, nr.2719/97/2019 și nr.21094/3/2019 ale Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.17092/3/2019 al Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, nr.36564/3/2019 al Tribunalului Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.1797/99/2020 al Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, nr.14657/3/2019 al Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal,

nr.3139/120/2019 al Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și nr.15251/3/2020 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Alba – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Tribunalului Mehedinți – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Bihor – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Hunedoara – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Satu Mare – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Iași – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Ialomița – Secția civilă, Tribunalului Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Ploiești – Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.